

Slagslunde Fjernvarmelaug

Formand Marie Louise Allerslev, Egetoftens 7, Slagslunde 3660 Stenløse. Tlf.: 4818 3884
e-mail: SFL@SlagslundeFjernvarmelaug.dk

Slagslunde den 13. oktober 2008

Klima- og energiminister Connie Hedegaard
Klima- og Energiministeriet
Stormgade 2-6
1470 København K

Kære Connie Hedegaard.

Varmeforsyningsloven fungerer ikke efter hensigten.

Jeg henvender mig til dig som formand for foreningen af fjernvarmebrugere i Slagslunde - Slagslunde Fjernvarmelaug.

Som du formentlig allerede ved, er der en vældig uro blandt fjernvarmekunder hos E.ON Varme Danmark ApS på grund af meget voldsomme stigninger i varmepriserne. Du har fået henvendelser fra fjernvarmebrugere i såvel Ørslev-Terslev som Skævinge. Her i Slagslunde, kan jeg oplyse, har E.ON Varme ændret sammensætningen af fjernvarmeprisen således, at de faste afgifter for et standardhus på 130 m² (iflg. Energitilsynets prisstatistik) fra den 1. maj 2008 er steget fra 3.005 kr. til 15.581 kr., eller med 419 %. Herefter vil, ifølge E.ON Varmes budget for varmeåret 2008/09, ca. 60 % af selskabets indtægter hidrøre fra kundernes faste betaling. Den skal betales, uanset hvor meget kunden sparer på energien. På den måde har E.ON Varme sikret sig en indtjening, der er uafhængig af kundens forbrug af varme. Investeringer i energibesparende foranstaltninger giver derfor ikke længere økonomisk mening for forbrugeren, hvilket er i modstrid med Folketingets og regeringens energi- og miljøpolitik. Det er i øvrigt heller ikke i overensstemmelse med varmforsyningslovens § 21, stk. 5, hvoraf det fremgår, at tariffer, omkostningsfordeling o.a. ikke må medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi.

Det er her vigtigt at give dig nogle informationer om den prispolitik, som E.ON fører, og som er baggrunden for den harme, den har vakt blandt E.ONs kunder.

E.ON opkøbte i årene 2005/06 flere værker og net på Sjælland, dels fra nogle nødlidende forbrugerejede andelselskaber med løfte om en fremtidig rimelig varmepris, dels af kommuner og af NESAs, hvor brugerne ikke blev taget med på råd.

Hvilke interesser kan E.ON have i at opkøbe disse værker og net, når der ikke må tjenes på varmelevering?

Det har E.ON klaret på en måde, der for os at se ikke er i overensstemmelse med varmforsyningslovens oprindelige intentioner. Ved at vende "hvile-i-sig-selv" princippet til fordel for sig selv og ved hjælp af Energitilsynets "faste og langvarige praksis" (citat fra afgørelser, truffet af Energitilsynet), har E.ON Varme været i stand til at vælte de underskud over på forbrugerne, som kraftvarmeværkerne og distributionsnettene er købt op med, og som er stadig stigende, medens indtægterne gennem koncerninterne transaktioner aflejres i andre dele af koncernen. Kort sagt koncernen har fundet sig en "no-risk" forretning. Det må siges at være enestående i Danmark.

Hvordan kan det lade sig gøre? Her er det på sin plads at forklare om koncernens opbygning.

E.ON Danmark A/S er ejet af det tilsvarende svenske E.ON AB, der igen er ejet af E.ON AG i Tyskland, der bl.a. ejer Ruhrgas. I parentes bemærket havde E.ON AG i 2007 en omsætning på 515 mia. kr. E.ON Danmark A/S ejer datterselskaberne E.ON Varme Danmark ApS, der som oven for nævnt driver fjernvarmenettene, og derfor er den direkte leverandør af fjernvarme til forbrugerne, samt E.ON Produktion A/S, der driver fjernvarmeværkerne, der leverer varmt vand til E.ON Varme Danmark ApS' distributionsnet.

E.ON-koncernens konstruktion betyder, at al indtjening i E.ON Varme Danmark ApS kanaliseres videre til andre af koncernens selskaber, medens et støt stigende underskud forbliver i E.ON Varme Danmark ApS, der har det direkte leverandørforhold til kunderne.

Hvordan det? Det kan forklares med nogle eksempler.

E.ON Varme må ifølge varmforsyningslovens § 20, stk. 1, ikke have overskud, det såkaldte "hvile-i-sig-selv" princip. Men det medfører også, at kan der påvises underskud, er det forbrugerne der skal betale det.

Underskuddet er skabt gennem lån i moderselskabet E.ON Danmark A/S til en rente på 6,5 %, hvor andre har kunnet indhente lån i f.eks. en kreditforening til det halve. Her ligger en indtægtskilde for koncernen, hvilket da også åbent er erkendt af E.ONs kommunikationschef. E.ON Varme har ingen ansatte, alle ydelser, incl. personale, købes af moderselskabet. Forbrugerne er uden mulighed for at gennemskue disse omkostninger, og om der her ligger en skjult indtægtskilde for koncernen. Sammenlignes E.ON Varmes og E.ON Produktions samlede eksterne omkostninger (ud over direkte produktionsomkostninger) med andre fjernvarmeværkers og fjernvarmenets omkostninger, er disse langt større, selv om man måtte formode, at E.ON som et større selskab kan opnå væsentlige stordriftsfordele ved at eje og drive mange værker og net.

Varmeforsyningslovens § 20 giver varmforsyningsvirksomheder lov til at indregne **nødvendige** omkostninger ved fastsættelse af tariffer. Det faktum at E.ONs omkostninger er væsentlig større end andre sammenlignelige forsyningsanlægs omkostninger, indikerer at E.ON indregner større udgifter end nødvendigt (gas, finansiering og ydelser, som købes af moderselskabet og af andre af koncernens selskaber). I E.ON Danmark A/S er der f.eks. ansat en kommunikationschef og en koncernjurist til at yde serviceydelser til E.ON Varme, som der til sammenligning ikke er i andre større fjernvarmevirksomheder, og som ikke kan anses for at være en **nødvendig** omkostning for en rentabel og optimal drift af værker og net. Advokatudgifter, der ikke vedrører driften, er også en udgift der ikke kan anses for en **nødvendig** omkostning.

E.ON Produktion må gerne have overskud. Men det kommer ikke forbrugerne tilgode. Forholdet mellem E.ON Varme og E.ON Produktion er uigennemskueligt. E.ON Produktions gasindkøbspris vil man ikke oplyse. Dog har E.ON oplyst, at gassen købes af Ruhrgas, altså af et af koncernens egne selskaber. Derfor kan forbrugerne heller ikke gennemskue de priser, som E.ON Varme betaler til E.ON Produktion for produktionen af varmt vand. Det kan i øvrigt oplyses, at E.ON Produktion A/S igennem årene ikke har optimeret indtjeningen ved salg af el, idet man har gjort brug af 3-ledstariffen i stedet for at gå på det frie elmarked. Denne forsømmelse skal vi som forbrugere ikke betale. En manglende indtægt som følge af forsømmelser kan ikke sidestilles med en **nødvendig** omkostning.

De varmeregnskaber som E.ON Varme Danmark ApS præsenterer forbrugerne for, er udokumenterede, ureviderede og uafstemte med E.ON Varme Danmark ApS' finansielle regnskab. Det påpeger E.ONs revisorer i revisionsprotokollatet til E.ON Varmes årsrapport for 2007 og anbefaler i den anledning, at der udarbejdes en egentlig afstemning mellem det finansielle regnskab og de varmeprismæssige regnskaber. Endvidere fremgår det af protokollatet, at der er foretaget opskrivninger af de tekniske anlæg og maskiner med i alt 10,5 mio. kr. i 2004 og 2005 i forbindelse med salget af aktierne i NESA Varme A/S til E.ON Danmark A/S, hvilket er i strid med varmforsyningslovens § 20, stk. 7. Det har medført større afskrivninger og dermed tilsvarende højere forbrugerpriser. Det passer således ikke, når E.ON på møder med sine kunder begrundes de voldsomme prisstigninger med, at det er de stigende gaspriser, der er årsagen til, at et gammelt underskud skal dækkes. Det hænger heller ikke sammen med, at de største prisstigninger er lagt på de faste afgifter og ikke på den afgift, der er afhængig af gasprisen, nemlig den variable.

Det har ikke været muligt at se balancer for de enkelte værker og net i forbindelse med de ændrede regn-

skabsprincipper og de første store opskrivninger, som E.ON Varme præsenterede for os forbrugere i 2005. E.ON Varme påstår, at sådanne balancer ikke findes. Yderligere har E.ON Varme ved sine møder med forbrugerne oplyst, at værkerne og nettene er købt som en samlet pakke, men man har ikke villet oplyse købsprisen.

I det oven for nævnte revisionsprotokollat bemærker revisorerne videre, at der er ansat flere medarbejdere i E.ON Danmark A/S til at yde serviceydelser til E.ON Varme end de eksisterende samhandelsaftaler afspejler. I varmforsyningslovens § 28 b, stk. 5 og 6, er det bestemt, at aftaler indgået af varmedistributionsvirksomheder med koncernforbundne virksomheder skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet, og at Energitilsynet kan begære dokumentation for, hvordan priser og vilkår i disse aftaler er fastsat. Det vil sige, at E.ON Varme Danmark ApS skal kunne dokumentere aftalerne og grundlaget for dem på alle områder, det være sig indkøb af gas, rentebetalinger og serviceydelser. Revisorernes bemærkninger påpeger således, at dette ikke er tilfældet.

Energitilsynet blev i en klage (sags nr. 4/0920-0101-0067) gjort opmærksom på disse forhold, men Energitilsynet afviste at foretage de undersøgelser, som varmforsyningslovens §§ 23a og b giver mulighed for, og som til fordel for forbrugerne skulle være medvirkende til at sikre gennemsigtighed vedrørende tariffer o.a., bl.a. i form af specifikation og dokumentation af omkostningerne. Senest fremgår det dog af dagspressen, at Energitilsynet hårdt presset af de mange klager nu er gået i gang med en gennemgang af E.ONs regnskaber. Om det betyder, at Energitilsynet også vil granske nærmere i de interne transaktioner i E.ON-koncernen, vil vise sig. Foreløbig har kontorchef i Energitilsynet Kamma Holm Jonassen, udtalt til pressen, at med hensyn til E.ON Produktion (som de sidste to år har givet et overskud på omkring 10 mio. kr.) så står og falder sagen med, om E.ON Produktion falder ind under varmforsyningsloven. Det gør E.ON Produktion muligvis ikke, men E.ON Varme Danmark ApS, falder som distributør ind under varmforsyningsloven. Stanser undersøgelserne af den grund ved E.ON Varme Danmark ApS, kan E.ON-koncernen trygt køre sin pengemaskine videre.

Det er meningen med denne lange redegørelse at sætte fokus på anvendelsen af varmforsyningsloven, herunder den "faste og langvarige praksis" som Energitilsynet har udviklet og ikke tænkt sig at røkke ved. Varmeforsyningsloven var, forenklet, tænkt som en regulering af varmforsyningssektoren og som en beskyttelse af varmemedbrugerne mod stigende og uigennemsigtige priser. Der blev dog ikke indført konkurrence i varmesektoren, men heller ikke tilstrækkeligt med krav om en mere omkostningseffektiv drift (benchmarking og indtægtsrammeregulering). Det var ikke tænkt, at varmforsyningssektoren skulle udnyttes komercielt af koncerner som E.ON. Langt de fleste værker og net er nemlig enten kommunalt ejede eller forbrugerejede andelsselskaber. E.ON er derfor som en fremmed fugl på dette marked, som med sin selskabsstruktur har fundet det rene ta-selv-bord.

Varmeforsyningsloven er derfor utidssvarende, og især er Energitilsynets rigide "faste og langvarige praksis" helt ude af trit med udviklingen på energiområdet. Det kan simpelthen ikke være meningen, at en koncern som E.ON med Energitilsynets velsignelse kan omgå de intentioner og den forbrugerbeskyttelse, der var tænkt med varmforsyningsloven.

Vi håber, at du vil tage denne redegørelse med i dine overvejelser om, hvor der skal sættes ind for at dæmpe op for dette misbrug over for i forvejen trængte forbrugere.

Med venlig hilsen

Marie Louise Allerslev
Formand for Slagslunde Fjernvarmelaug

Kopi af dette brev er også sendt til medlemmerne af Folketingets energipolitiske udvalg.